> Lecz Pismo zamknęło wszystko pod grzech, aby obietnica z wiary Jezusa Chrystusa została dana wierzącym.
>
> *— Galacjan 3:22*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: obietnice, wiara, zaufanie

Interpretacja:
Galacjan 3:22 ukazuje prawdę o naturze Pisma Świętego i jego związku z naszym ludzkim doświadczeniem w świecie. Sformułowanie, że *„Lecz Pismo zamknęło wszystko pod grzech”*, sugeruje, iż grzech stanowi kluczowy aspekt ludzkiej egzystencji i powracający motyw w Piśmie Świętym. Stwierdzenie to jednak nie tylko opisuje ludzką rzeczywistość, lecz także toruje drogę czemuś większemu: temu, by *„aby obietnica z wiary Jezusa Chrystusa została dana wierzącym”*.

Związek między grzechem a obietnicą

Fakt, że Pismo zamyka wszystkich pod władzą grzechu, nie oznacza, iż Boża obietnica zbawienia jest planem drugorzędnym. W rzeczywistości to właśnie dlatego, że grzech jest problemem powszechnym, obietnica ta ma tak fundamentalne znaczenie. Obietnica złożona przez *Boga Abrahamowi w Starym Testamencie* – a wypełniona w *Jezusie Chrystusie* – stanowi Boże rozwiązanie problemu grzechu. To dzięki wierze w Jezusa Chrystusa wierzący otrzymują obietnicę zbawienia i odnajdują wolność od niewoli grzechu.

Dlaczego Pismo zamknęło świat pod władzą grzechu?

Może się wydawać dziwne, że Pismo „zamyka” świat pod władzą grzechu, jakby działo się to celowo. W stwierdzeniu tym kryje się jednak pewna logika. Boże Prawo, przekazane

ludzkości poprzez Pismo, wskazuje na Bożą świętość i sprawiedliwość. Zamiast jednak prowadzić nas do tego ideału, Prawo nas potępia z powodu naszych własnych niedoskonałości. Innymi słowy, Prawo ukazuje powagę naszego grzechu oraz naszą niezdolność do samodzielnego zbawienia się. Stanowi ono zatem istotną część Pisma, która uwydatnia nasze uwikłanie w grzech.

Wiara w Jezusa Chrystusa jako klucz do wolności

Choć Pismo zamyka świat pod władzą grzechu, obietnica zbawienia pozostaje w naszym zasięgu. Zamiast polegać na własnych uczynkach czy na Prawie, kluczem do zbawienia czynimy wiarę w Jezusa Chrystusa. Przyjmując *Jezusa jako naszego Zbawiciela*, porzucamy nieudane próby przestrzegania Prawa i odnajdujemy pojednanie z Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A Bóg wszelkiej łaski, ten, który nas powołał do swojej wiecznej chwały w Chrystusie Jezusie, po krótkotrwałych cierpieniach waszych niech uczyni was doskonałymi, utwierdzi, umocni i ugruntuje.
>
> *— I Piotra 5:10*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: obietnice, Życie wieczne, laska, cierpienie

Interpretacja:
I Piotra 5:10 to jeden z najbardziej poruszających wersetów biblijnych dla osób poszukujących nadziei i siły w chwilach przeciwności. Pismo Święte przypomina nam, że Bóg jest Bogiem łaski, który powołał swoje dzieci do wiecznej chwały w *Jezusie Chrystusie*

. Istotą tego wersetu jest obietnica, że po krótkim okresie cierpienia sam Bóg nie tylko nas udoskonali, ale także utwierdzi i umocni w swojej miłości oraz w realizacji swojego zamysłu.

Zrozumienie tego wersetu

Aby w pełni zrozumieć *I Piotra 5:10*, musimy wziąć pod uwagę szerszy kontekst. *Piotr* pisze do chrześcijan doświadczających prześladowań i prób wiary, przypominając im, że przeciwności losu nie oznaczają, iż Bóg ich opuścił. Wręcz przeciwnie – Piotr wskazuje, że Bóg działa w ich życiu, oczyszczając ich i przygotowując do wiecznej chwały.

Mówiąc o powołaniu do wiecznej chwały w Jezusie Chrystusie, Piotr uświadamia nam, że nasze życie na ziemi stanowi jedynie niewielką część naszej wiecznej egzystencji. Obietnica wiecznej chwały jest źródłem nadziei i otuchy dla tych, którzy zmagają się z trudami tego świata.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wierny jest ten, który was powołuje; on też tego dokona.
>
> *— I Tesaloniczan 5:24*

Książka: Nowy Testament / I Tesaloniczan
Tematy: obietnice, powołanie, wiernosc, niezawodność, Słowo Boże

Interpretacja:
Werset *I Tesaloniczan 5:24* mówi o Bożej wierności. Apostoł *Paweł* napisał ten list do zboru w Tesalonice, aby umocnić wierzących w wierze i przypomnieć im ważne prawdy o Bogu. W tym wersecie Paweł zapewnia ich, że Bóg jest wierny i dotrzyma swoich obietnic.

Aby lepiej zrozumieć znaczenie *I Tesaloniczan 5:24*, warto przyjrzeć się kontekstowi, w jakim powstał ten tekst. We wcześniejszych wersetach Paweł zachęcał wierzących w Tesalonice, by zawsze się radowali, nieustannie się modlili i w każdej sytuacji składali dziękczynienie. Następnie wskazuje im, że Bóg jest wierny i spełni swoje obietnice.

Innymi słowy, Paweł mówi, że choć życie bywa trudne, a przyszłość niepewna, możemy polegać na Bożej wierności. Zachęcał wierzących w Tesalonice, by trwali w przekonaniu, że Bóg ich nie opuści i zrealizuje w nich swój zamysł.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ćwiczenie cielesne bowiem przynosi niewiele pożytku, lecz pobożność do wszystkiego jest przydatna, gdyż zawiera obietnicę życia obecnego i przyszłego.
>
> *— I Tymoteusza 4:8*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: obietnice, ciało, zdrowie, życie, posłuszeństwo

Interpretacja:
Pierwszy List do *Tymoteusza*, napisany przez apostoła *Pawła*, ma na celu pouczenie i ukierunkowanie Tymoteusza w jego roli chrześcijańskiego przywódcy. W *I Tymoteusza 4:8* Paweł wskazuje na znaczenie pobożności w porównaniu z ćwiczeniami fizycznymi, biorąc pod uwagę ich wartość wieczną.

Ćwiczenia fizyczne są pożyteczne, lecz pobożność jest cenna pod każdym względem

We współczesnej kulturze ćwiczenia fizyczne odgrywają istotną rolę; wiele osób postrzega je jako sposób na utrzymanie sprawności fizycznej i zdrowia. Apostoł Paweł uświadamia nam jednak, że choć aktywność fizyczna jest korzystna, nie dorównuje ona wartością pobożności. Termin „pobożność” oznacza oddanie Bogu, posłuszeństwo Jego przykazaniom oraz oddawanie Mu czci. Pobożność wpływa nie tylko na nasze życie doczesne, ale także na życie wieczne.

Obietnica życia obecnego i przyszłego

Pobożność nie tylko prowadzi do życia wiecznego w niebie, ale przynosi również korzyści tu, na ziemi. Życie doczesne daje nam możliwość budowania relacji z Bogiem oraz doświadczania Jego miłości i prowadzenia. Pobożność pomaga nam określić cel naszego życia, co jest kluczowe dla sensownego i skutecznego funkcjonowania. Co więcej, może ona zapewnić pokój i równowagę emocjonalną w świecie pełnym niepewności.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Mając więc te obietnice, najmilsi, oczyśćmy się z wszelkiego brudu ciała i ducha, dopełniając uświęcenia w bojaźni Bożej.
>
> *— II Koryntian 7:1*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: obietnice, szacunek, Świętość, oczyszczenie

Interpretacja:
Apostoł *Paweł* skierował te słowa do kościoła w Koryncie – mieście pełnym niemoralności i zepsucia. W *II Koryntian 7:1* przypomina wierzącym o obietnicach, które posiadają, i zachęca ich do prowadzenia świętego życia.

Boże obietnice dla wierzących

Paweł mówi nam, że mamy *„te obietnice”*. Co to oznacza? Jako wierzący posiadamy liczne obietnice od Boga zawarte w Piśmie Świętym – obietnice zbawienia, przebaczenia, życia wiecznego, Jego nieustannej obecności i wielu innych darów. Wszystkie te obietnice stanowią nasze dziedzictwo jako dzieci Bożych.

Oczyszczenie z wszelkiej zmazy

Paweł wzywa nas, abyśmy *„oczyśćmy się z wszelkiego brudu ciała i ducha”*. Co to oznacza? Owa *„zmaza”*, o której mówi Apostoł, może być rozumiana jako wszystko, co oddziela nas od Boga i Jego woli. Może to obejmować grzech, szkodliwe nawyki, niewłaściwe postawy, nieczyste myśli i wiele innych rzeczy. Gdy Paweł zachęca nas do *„oczyszczenia się”*, mówi o pokucie i odrzuceniu wszystkiego, co oddala nas od Boga. Jest to wezwanie do oczyszczenia nie tylko naszego postępowania, ale także myśli i emocji.

Doskonalenie świętości w bojaźni Bożej

Na koniec Paweł wzywa nas do *„dopełniając uświęcenia w bojaźni Bożej”*. Świętość jest w naszym życiu nieustannym procesem, który musimy pielęgnować każdego dnia. Bojaźń Boża to postawa pokory, szacunku i czci wobec Boga. To świadomość tego, kim jest Bóg, oraz uznanie naszej nieustannej potrzeby Jego łaski i pomocy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Przez to zostały nam dane bardzo wielkie i cenne obietnice, abyście przez nie stali się uczestnikami Boskiej natury, uniknąwszy zepsucia, które wskutek pożądliwości jest na świecie.
>
> *— II Piotra 1:4*

Książka: Nowy Testament / II Piotra
Tematy: obietnice, pragnienie, nagroda, świat

Interpretacja:
II Piotra 1:4 ukazuje wielkość obietnic, które Bóg nam dał – obietnic mających na celu uczynienie nas uczestnikami Jego boskiej natury. Obietnica ta stanowi bezcenny skarb i wiąże się z głęboką odpowiedzialnością dla tych, którzy starają się podążać *za naukami Chrystusa* i trwać w wierności wobec Niego.

Cenne i wielkie obietnice

Apostoł *Piotr* mówi o wspaniałych obietnicach danych nam przez Boga – obietnicach, które są kluczem do stania się uczestnikami Jego boskiej natury. Obejmują one przebaczenie grzechów, życie wieczne, pocieszenie w chwilach utrapienia, wewnętrzny pokój oraz Bożą obecność w naszej codzienności. Każdy z tych darów jest bezcenny i pomaga nam umacniać się w wierze chrześcijańskiej.

Ucieczka przed zepsuciem pożądania

Świat pełen jest zepsucia, pokus i nieokiełznanych namiętności, które mogą sprowadzić nas na manowce. Jednak w tym wersecie Piotr wzywa nas, byśmy uciekali od wszystkiego, co niszczy nasze dusze i oddala nas od Bożej obecności.

Boska natura

Stanie się uczestnikami boskiej natury to cel, który może wydawać się nieosiągalny, a jednak Piotr zachęca nas, byśmy do niego dążyli. Boska natura objawia się w samej istocie Boga – w Jego miłości, miłosierdziu i sprawiedliwości. Aby to osiągnąć, musimy jednak odnawiać swój umysł, prowadzić święte życie i starać się coraz bardziej upodabniać *do Jezusa*. Tylko w ten sposób możemy ukazywać boską naturę w naszym życiu i stawać się narzędziami Jego Królestwa na ziemi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie zwleka Pan ze spełnieniem obietnicy, jak niektórzy uważają, że zwleka, ale okazuje względem nas cierpliwość, nie chcąc, aby ktokolwiek zginął, lecz aby wszyscy doszli do pokuty.
>
> *— II Piotra 3:9*

Książka: Nowy Testament / II Piotra
Tematy: obietnice, nawrócenie, cierpliwość, pokuta, Zbawienie, czasy ostateczne

Interpretacja:
II Piotra 3:9 przypomina nam o Bożej cierpliwości i miłosierdziu, ukazując, że Bóg nas kocha i pragnie, aby wszyscy ludzie się nawrócili i wybrali podążanie Jego drogą.

Często tracimy cierpliwość, gdy sprawy nie układają się po naszej myśli, jednak Bóg ma doskonały plan dla każdego z nas, a Jego czas jest zawsze właściwy. Ten fragment zachęca nas do refleksji i uświadomienia sobie, że Boże zamysły wykraczają poza nasze własne pragnienia i że tylko On zna właściwy moment na spełnienie swoich obietnic.

Kontekst historyczny

Kontekst historyczny *2. Listu św. Piotra* jest kluczowy dla zrozumienia znaczenia tego wersetu. W księdze tej *Piotr* zwraca się do wspólnoty wiernych zmagającej się z trudnościami wynikającymi z prześladowań i herezji. Prześladowania przybrały na sile i wydawało się, że Bóg opuścił Kościół; Piotr jednak przypomina wiernym, że Bóg jest wierny i zawsze obecny.

W czasie powstawania listu ludzie z niecierpliwością oczekiwali powrotu *Jezusa* i spełnienia Jego obietnicy rychłego przyjścia. Piotr wyjaśnia, że choć ich oczekiwania mogły być błędne, Bóg ma plan dotyczący tego powrotu i – co napawa nadzieją – daje czas na nawrócenie.

Bóg jest cierpliwy i miłosierny

Werset ten ukazuje wielką cierpliwość i miłosierdzie Boga, który pragnie, aby wszyscy ludzie się nawrócili i dostąpili odkupienia. Nikt nie jest bardziej zainteresowany naszym zbawieniem niż Bóg, gdyż to On nas stworzył i głęboko nas kocha.

Jest On tak miłosierny, że daje nam czas na nawrócenie – nie dlatego, że waha się co do swoich zamiarów, lecz dlatego, że pragnie, aby wszyscy zostali zbawieni i zaznali wewnętrznego pokoju. Ważne jest, by okazywać wdzięczność za Jego cierpliwą miłość i każdego dnia zabiegać o Jego przebaczenie.

Moc nawrócenia

Nawrócenie stanowi fundamentalny element naszej wiary, gdyż pozwala nam zbliżyć się do Boga i otrzymać Jego łaskę. Werset ten przypomina nam, że Bóg nie chce, aby ktokolwiek zginął, lecz by wszyscy się nawrócili i mieli szansę na osiągnięcie zbawienia.

Nawrócenie to proces wymagający pokory i siły woli, a jednocześnie źródło ogromnej siły, która pozwala nam iść naprzód. Bóg daje nam szansę na nawrócenie, abyśmy mogli osiągnąć prawdziwe szczęście; musimy jednak pamiętać, że nawrócenie nie zawsze jest łatwe – to wymagające zadanie, które wiąże się z wysiłkiem, pokorą i wytrwałością.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Gdyż ja znam myśli, które mam o was, mówi PAN: myśli o pokoju, a nie o utrapieniu, aby zapewnić wam koniec, jakiego oczekujecie.
>
> *— Jeremiasza 29:11*

Książka: Stary Testament / Jeremiasza

Tematy: obietnice, błogosławieństwo, nadzieja, planowanie

Interpretacja:
Księga Jeremiasza to księga Starego Testamentu, która przekazuje głos Boga zwracającego się do ludu Izraela w czasach kryzysu. W tym wersecie Bóg przemawia przez proroka *Jeremiasza*, by dać nadzieję Izraelitom przebywającym w niewoli babilońskiej. W tym kontekście Bóg zapewnia ich, że choć znajdują się w trudnym położeniu, On troszczy się o nich, a ich cierpienie nie będzie trwało wiecznie.

Plany pomyślności, a nie niedoli

Sformułowanie „plany pomyślności, a nie niedoli” jest niezwykle wymowne, ponieważ odzwierciedla charakter Boga. Oznacza ono, że Bóg nie pragnie dla nas zła, lecz naszego dobra. Łatwo wpaść w pułapkę myślenia, że nasza obecna sytuacja – jakakolwiek by ona nie była – stanowi najgorszy możliwy scenariusz. Jednak ten werset przypomina nam, że Bóg ma dla naszego życia plan, który jest dobry i pełen pokoju.

Przyszłość, której oczekujemy

Werset ten mówi również, że Bóg zamierza dać nam przyszłość, na którą mamy nadzieję. Nie oznacza to, że zawsze otrzymamy dokładnie to, czego pragniemy, ani że nasze modlitwy będą automatycznie wysłuchiwane; oznacza raczej, że Bóg ma dla nas plan zgodny z Jego zamysłem pokoju. Musimy ufać, że Bóg ma cel dla naszego życia, nawet jeśli w tej chwili nie potrafimy go pojąć.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A oto idę dziś drogą całej ziemi; poznajcie więc z całego swojego serca i całą swoją duszą, że nie zawiodło żadne słowo ze wszystkich

> dobrych słów, które mówił o was PAN, wasz Bóg; wszystkie wam się wypełniły, a nie zawiodło żadne słowo.
>
> — *Jozuego 23:14*

Książka: Stary Testament / Jozuego

Tematy: obietnice, śmierć, serce, niezawodność, dusza

Interpretacja:

Werset *Jozuego 23:14* mówi o Bożej wierności w spełnianiu wszelkich obietnic i udzielaniu błogosławieństw Jego ludowi. Fragment ten stanowi część pożegnalnej mowy *Jozuego,* wygłoszonej do pokoleń Izraela tuż przed jego śmiercią. W swoim przemówieniu Jozue zachęca lud, by nadal miłował Boga i Mu służył, pamiętając o wszystkich dobrodziejstwach, jakimi Bóg obdarzył ich na przestrzeni dziejów.

Boża wierność w naszym życiu

Werset ten przypomina nam o Bożej wierności obecnej również w naszym życiu. Często popadamy w zniechęcenie, gdy napotykamy trudności lub gdy sprawy nie układają się po naszej myśli. Jozue przypomina nam jednak, że Bóg zawsze dotrzymuje swoich obietnic i że żadne z Jego błogosławieństw nie pozostanie niespełnione. Możemy trzymać się tej prawdy, stawiając czoła próbom i trudom codzienności.

Potrzeba dostrzegania Bożych błogosławieństw

W tym wersecie Jozue wzywa również lud do dostrzegania wszelkich błogosławieństw, jakimi Bóg nas obdarzył. Dostrzeganie tych darów to sposób na wyrażenie Mu wdzięczności i pamiętanie o Jego wierności. Pomaga nam to również patrzeć na życie z optymizmem i doceniać to, co posiadamy. Musimy pamiętać, że wszystko, co mamy, pochodzi od Boga, i powinniśmy być za to wdzięczni.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w

trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Gdy złożysz Bogu jakiś ślub, nie zwlekaj z jego wypełnieniem, gdyż w głupcach nie ma on upodobania. Cokolwiek ślubujesz, wypełnij.
>
> *— Kaznodziei 5:4*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: obietnice, posłuszeństwo, niezawodność

Interpretacja:
Kaznodziei 5:4 mówi o tym, jak ważne jest dotrzymywanie obietnic złożonych Bogu. Jeśli coś Mu obiecaliśmy, musimy tego dotrzymać bez zwłoki. Bóg nie patrzy przychylnie na tych, którzy nie wywiązują się ze swoich obietnic i zobowiązań.

Dotrzymywanie obietnic

Dotrzymywanie obietnic i zobowiązań to w naszym społeczeństwie niedoceniana umiejętność. Często widzimy ludzi, którzy składają obietnice bez zamiaru ich dotrzymania albo zmieniają je tak, by pasowały do ich własnych potrzeb. Bóg jednak oczekuje od nas czegoś innego. Wzywa nas do uczciwości wobec siebie i innych oraz do dotrzymywania danego słowa – nawet wtedy, gdy jest to trudne lub nieprzyjemne.

Wiara to nie tylko przekonanie o istnieniu Boga; to także zaufanie Mu na tyle, by wywiązać się z własnych zobowiązań. Oznacza to, że musimy być gotowi dążyć do spełnienia naszych obietnic, mimo wszelkich przeszkód czy trudności, jakie mogą pojawić się po drodze.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bóg nie jest człowiekiem, aby miał kłamać, ani synem człowieczym, żeby miał żałować. Czy on powie coś, a tego nie uczyni? Czy wypowie, a nie spełni?
>
> *— Liczb 23:19*

Książka: Stary Testament / Liczb

Tematy: obietnice, Bog, kłamstwo, niezawodność

Interpretacja:
Ten biblijny werset wyraźnie potwierdza Bożą suwerenność i wierność. W tym kontekście kluczowe jest zrozumienie, że Bóg nie jest człowiekiem – podlegającym słabościom i ograniczeniom ludzkiej natury – który mógłby kłamać czy żałować swoich decyzji. Przeciwnie, Bóg jest Istotą absolutną i niezmienną, której słowa i obietnice są wiarygodne i prawdziwe.

Prawda ta znajduje potwierdzenie w różnych fragmentach Biblii, na przykład w *Tytusa 1:2* : *„W nadziei życia wiecznego, które obiecał przed dawnymi wiekami ten, który nie kłamie, Bóg”*. Albo w *II Tymoteusza 2:13*, gdzie czytamy: *„jeśli my jesteśmy niewierni, On pozostaje wierny, albowiem nie może wyprzeć się samego siebie”*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Oto stoję u drzwi i pukam. Jeśli ktoś usłyszy mój głos i otworzy drzwi, wejdę do niego i spożyję z nim wieczerzę, a on ze mną.
>
> *— Objawienie 3:20*

Książka: Nowy Testament / Objawienie

Tematy: obietnice, jedzenie, sluchac, posłuszeństwo

Interpretacja:
Werset *Objawienie 3:20* jest dobrze znany większości chrześcijan. Opisuje on wezwanie *Jezusa Chrystusa* skierowane do życia tych, którzy Go słuchają i na nie odpowiadają. Zastosowana tu obrazowość ukazuje zamknięte drzwi, które można otworzyć jedynie od wewnątrz. *Chrystus* nie może wejść w nasze życie, dopóki nie otworzymy drzwi, by Go zaprosić.

Zamknięte drzwi otwierane od wewnątrz

Zamknięte drzwi to biblijna metafora opisująca oddzielenie między Bogiem a ludzkością. Biblia naucza, że ludzkość jest oddzielona od Boga od początku dziejów, odkąd *Adam i Ewa* popełnili grzech. Od tamtej pory ludzie pozostają w oddaleniu od Boga i mogą do Niego powrócić jedynie dzięki wierze oraz otwarciu drzwi swoich serc.

To Jezus Chrystus puka do drzwi. Wzywa On ludzi, by otworzyli swoje serca i spożyli z Nim posiłek. Warto zauważyć, że jest to zaproszenie osobiste; każdy człowiek musi odpowiedzieć na nie indywidualnie.

Znaczenie posiłku

Posiłek, o którym w tym wersecie mówi Jezus Chrystus, symbolizuje akt wspólnoty i przyjaźni. Jego zaproszenie do wspólnego posiłku jest wyrazem Jego głębokiej miłości oraz pragnienia osobistej relacji z każdym z nas.

W kulturze czasów Jezusa wspólne spożywanie posiłku uważano za znak przyjaźni i braterstwa. Posiłek, o którym mówi Jezus Chrystus, oznacza bliską więź łączącą Go z nami. Jest to istotny aspekt wiary chrześcijańskiej, zakorzeniony w osobistej relacji z Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Kto zwycięży, będzie ubrany w białe szaty i nie wymażę jego imienia z księgi życia, lecz wyznam jego imię przed moim Ojcem i przed jego aniołami.
>
> — *Objawienie 3:5*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: obietnice, uznanie, Anioły, niebo, życie, przezwyciezanie

Interpretacja:
Księga Objawienia uchodzi za jedną z najbardziej mistycznych i przerażających ksiąg Nowego Testamentu. Jeśli jednak zagłębimy się w jej treść, możemy odkryć przesłanie pełne nadziei i miłości dla wierzących. Jedno z takich przesłań znajduje się w *Objawienie 3:5*, gdzie *Jezus* obiecuje, że nie wymaże imion zwycięzców z Księgi Życia.

Białe szaty zwycięzcy

Początek wersetu *Objawienie 3:5* nawiązuje do białych szat, które „zwycięzca” otrzyma w życiu wiecznym. Szaty te symbolizują czystość i świętość, jakie chrześcijanin osiąga dzięki wytrwaniu w wierze oraz pokonywaniu prób i pokus podczas ziemskiego życia.

Choć szaty te odnoszą się do życia w niebie, sama idea dotyczy również naszej codzienności na ziemi. Musimy pamiętać, że jako chrześcijanie jesteśmy powołani do życia w świętości i czystości. Łatwo ulec pokusie, lecz dzięki *Duchowi Świętemu* i oddaniu Bogu możemy odnieść zwycięstwo i otrzymać białe szaty zwycięzcy.

Księga Życia

O Księdze Życia wspomniano w Biblii wielokrotnie; w tym wersecie odnosi się ona do niebiańskiego rejestru zawierającego imiona zbawionych – tych, którzy uzyskają dostęp do wiecznego Królestwa Bożego w niebie. Wymazanie imienia z Księgi Życia oznacza utratę wiecznego zbawienia.

Pewność wiecznego zbawienia jest kluczowym zagadnieniem w życiu chrześcijanina. Obawa przed utratą zbawienia często rodzi w wierzącym wątpliwości i niepokój. Jednak obietnica zawarta w tym wersecie zapewnia nas, że jeśli wytrwamy i zwyciężymy w trakcie naszego ziemskiego życia, nasze imiona pozostaną w Księdze Życia, a my wejdziemy do nieba.

Wyznanie imienia przed Ojcem i Jego aniołami

W tym wersecie *Jezus* obiecuje, że przyzna się do nas przed *Swoim Ojcem Niebieskim* i Jego aniołami, jeśli pozostaniemy niezachwiani w wierze oraz zachowamy czystość i świętość. Wyznanie imienia wierzącego przed *Ojcem* świadczy o szczególnej więzi łączącej go z Bogiem.

Prawda jest taka, że nasza relacja z Bogiem umacnia się, gdy zmagamy się z pokusami w codziennym życiu. I choć obietnica wyznania naszego imienia może wydawać się czymś drobnym, stanowi ona potężne przypomnienie, że Bóg zna nas osobiście i ceni naszą wierność w codzienności.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Uznaj więc, że PAN, twój Bóg, jest Bogiem, Bogiem wiernym, który zachowuje przymierze i miłosierdzie do tysiącznego pokolenia względem tych, którzy go miłują i przestrzegają jego przykazań.
>
> *— Powtórzonego 7:9*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: obietnice, przymierze, wiernosc, Bog, prawo, niezawodność

Interpretacja:

Księga Powtórzonego Prawa została napisana przez *Mojżesza* i opisuje wędrówkę Izraelitów przez pustynię. W wersecie 7:9 Mojżesz mówi do Izraelitów o Bożej wierności oraz o przymierzu, jakie Bóg z nimi zawarł.

Boża wierność

W tym fragmencie Pisma Świętego Mojżesz mówi o wierności Boga. Wierność oznacza dotrzymywanie obietnic lub wywiązywanie się ze zobowiązań podjętych wobec kogoś. Bóg jest wierny, ponieważ zawsze spełnia swoje obietnice. Jest Bogiem, który zawsze dotrzymuje słowa i jest niezmienny.

Boże przymierze

W tym wersecie Mojżesz mówi również o przymierzu Boga z Izraelitami. Przymierze to było umową między Bogiem a Jego ludem, w której Bóg obiecał im błogosławieństwo za przestrzeganie Jego przykazań. Przymierze to zostało zawarte na górze Synaj, kiedy Bóg przekazał Mojżeszowi Dziesięć Przykazań.

Boże miłosierdzie

Ponadto Mojżesz wspomina, że Bóg okazuje miłosierdzie tym, którzy Go miłują i przestrzegają Jego przykazań. Miłosierdzie to współczucie i przebaczenie. Bóg jest miłosierny, ponieważ potrafi przebaczać, a nawet dawać drugą szansę tym, którzy okazują skruchę i szukają Go.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ustanowię moje przymierze z wami. Nie będzie już więcej zgładzone wszelkie ciało wodami potopu ani nie będzie już więcej potopu, który miałby zniszczyć ziemię.

> — *Rodzaju 9:11*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: obietnice, przymierze, bezpieczenstwo

Interpretacja:
W Księdze *Rodzaju 9:11 Bóg* obiecuje *Noemu*, że nigdy więcej nie zniszczy ziemi potopem. Poprzez to przymierze Bóg ukazuje swą miłość i miłosierdzie wobec ludzkości. Oznacza to, że nawet jeśli ludzie zgrzeszą i odwrócą się od Boga, On nigdy nas nie porzuci ani nie zniszczy na zawsze.

Przymierze to jest również istotne, ponieważ ustanawia ono układ między Bogiem a ludzkością. Ukazuje ono, że Bóg jest Bogiem obietnic i pozostaje wierny swemu słowu. Przymierze to objawia Jego miłość i oddanie ludzkości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Kładę na obłoku mój łuk, który będzie na znak przymierza między mną a ziemią.
>
> — *Rodzaju 9:13*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: obietnice, przymierze

Interpretacja:
Werset *Rodzaju 9:13* stanowi część opowieści o potopie, w której Bóg – widząc niegodziwość panującą na ziemi – postanowił zniszczyć ją wielkim potopem, ocalając jedynie *Noego* i jego rodzinę (wraz z parą przedstawicieli każdego gatunku zwierząt) w

zbudowanej przez niego arce. Po ustąpieniu wód potopu Bóg zawarł przymierze z Noem, obiecując, że nigdy więcej nie zniszczy ziemi potopem; na znak tego przymierza umieścił na niebie tęczę.

Znaczenie tęczy w Biblii

Tęcza jest powszechnie znanym symbolem, lecz w Biblii ma ona szczególne znaczenie. Stanowi znak przymierza Boga z Noem, a zarazem przypomina, że Bóg jest wierny swoim obietnicom i jest Bogiem miłosierdzia. W Starym Testamencie o tęczy wspomniano również w wizji *Ezechiela (1:28)* oraz w Księdze *Objawienia (4:3)*, choć tam występuje ona w znaczeniu symbolicznym, wskazując na chwałę Bożą.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*